ALTERA
PERPETVA CRVX
JESU CHRISTI
A FINE VITÆ
USQUE AD
FINEM MVNDI,
IN
PERPETUO ALTARIS
SACRIFICIO:

quod ostenditur idem esse, cum

SACRIFICIO ARÆ CRUCIS.

Interseruntur 40 iconibus

AFFECTVS PII,

ET PROPOSITA.

Consilium scribendi, & usum libelli vide hîc paginâ versâ.

COLONIÆ,

Apud CONSTANTINUM MÜNICH,

ANNO M.DC.L.

onsensu Superiorum, & cum Privilegio S.Cæsar.Majest.

ALTERA PERPETVA CRVX JESU CHRISTI A FINE VITÆ USQUE AD FINEM MVNDI, IN PERPETUO ALTARIS SACRIFICIO:

quod ostenditur idem esse, cum SACRIFICIO ARÆ CRUCIS.

Interseruntur 40 iconibus

AFFECTVS PII, ET PROPOSITA.

Consilium scribendi, & usum libelli vide hîc paginâ versâ.

COLONIÆ,
Apud CONSTANTINUM MÜNICH,
ANNO M.DC.L.

Eruditeac Pie Lector.

GEmina, ut probè nôsti, *Crux perpetua* Christo fuit: una ab *Incarnatione* ad extremum vitæ; de quâ eximius Interpres in Marcum; *Christus*, inquit, *continnò Agnus occisus, & juge Sacrificium ab utero & instanti suæ Conceptionis fuit.* (a) Quæ res 40 Iconibus explicata, plusquàm quadraginta libellorum millibus diverso idiomate jam vulgata, & prælo non intermisso vulgatur in dies.

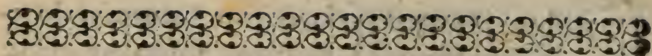
Ad novæ pietatis illecebras, *altera Perpetua Crux à fine vitæ ejusdem ad finem mundi, in perpetuo Altaris Sacrificio*, modò proponitur, intermixtis inter imagines *Affectibus, piisque propositis.*

Argumentum est non tantùm vicinum, ac cognatum *Sacrificio Aræ Crucis*; sed propè idem, tam repræsentatione, quàm reipsâ: tam effectu, quàm affectu. Cavit insuper, pridiè quàm pateretur, legitimo testamento Servator, ut hoc ipsum foret illius perenne monumentum; *Hoc facite*, ait, *in meam commemorationem.* (b) Retineo iconas easdem; quia earum mysteria, quæ olim mortalis, cunctísque conspicuus peregit, ipsi jam *immortali & invisibili*, (c) æquè tamen ac tum corpore, animóque præsenti, inter Sacrorum solennia annuo cursu exhibentur.

Usui esse poterit hæc nova exercitatio tempore Sacrificii Missæ, visitationis Venerab. Sacramenti, ac Laudum: item ante, & à Communione, & tempore Meditationis, atque alterius cujusque pietatis.

(a) *Venerab. Angelus Del Pas Comment. in Marci cap.* 10. (c) 1. *Corinth.* 11.
(c) 1. *Timoth.* 1.

GA-

CAPVT PRIMVM.

A fine vitæ Christi, usque ad finem mundi

PERPETUUM ALTARIS SACRIFICIUM CUM SACRIFICIO ARÆ CRUCIS

idem est in repræsentando.

Mnibus in confesso est, mysterium sacrosanctæ Passionis, ac Crucis, in divino Sacrificio Missæ variè exhiberi.

In primis in Sacerdotum sacris vestibus, capitis tegumẽto sive Amictu, Albâ, Cingulo, Stolâ, Manipulo, Casulâ, (cui Colũna & Crux insertæ) & verticis Coronâ exprimitur Servatoris Velum, quo oculi obducti; candida Vestis, quâ illusus; varia Vincula, quibus colligatus; coccinea Tunica, quâ indutus; Columna, ad quam cæsus; Crux, cui affixus; spineum Sertum, quo redimitus fuit.

Insuper omnis Ara Cruce signata est; Crucifixus omni Altari impositus; Purificatoria, ut vocant, ac Corporalia in quatuor suis angulis Cruce notata; majores Hostiæ omnes Crucifixi imaginem referunt.

Adhæc, in universâ actione Liturgicâ Myſtes ritu multiplici Chriſtum imitatus nunc expanſis, nunc junctis manibus; modo depreſſis, modò oculis ſublevatis; modò ſtans, modò flectens; modò incurvus, modò erectus Deum precatur. Hoſtia autem adoranda, Calixque in ſublime terram inter ac cœlum attollitur; varia Crux ante, & poſt ritè formatur; toto Sacrificio diverſi generis, atque arcanæ ſignificationis ceremoniæ ubique intermiſcentur: per quæ omnia, Paſſionis memoria luculentis planè ſignis, ac ſymbolis inculcatur.

Deinde (quod univerſi Theologi in hoc argumento potiſſimùm attendunt & æſtimant) quantum eſt ex ipsâ vi verborum Sacerdotis ſacrificantis, & mortuarum ſimulacro ſpecierum, auguſtiſſimum Chriſti corpus, quaſi exſangue, atque exanime? ſanguis autem, velut effuſus, inter ſe quodammodò ſeparantur, ac ſeorſim ponuntur; adeóque ſic Chriſtus in Crucem actus, ac mortuus repræſentatur.

Denique accedit ſubactum, piſtúmque panem (cujus hîc reſiduæ ſunt ſpecies) ac triticum flagello excuſſum, molâque contritum, exhibere eum qui *attritus eſt propter ſcelera noſtra.* (*a*) Vinum verò illud hîc propinatur, de quo tamquam in torculari ſuppliciplici-

(a) *Iſai.33.*

pliciorum calcato, duréque presso, dilecta nescio quæ, amoribus ebria exclamat: *Botrus Cypri Dilectus meus mihi, in vineis,* (*a*) in vindemiis, in torcularibus. Ecce repræsentatio.

(a) *Cant.* I.

CAPUT SECUNDUM.

Non tantùm idem est repræsentatione; sed etiam re ipsâ.

OEcumenica Tridentina Synodus ita disertis loquitur verbis: *Si quis dixerit Missæ Sacrificium, tantùm esse nudam commemorationem Sacrificii in Cruce peracti, anáthema sit.* (*a*) Potest omnino aliquid esse commemoratio, sive imago rei alicujus, & nihilominùs simul res ipsa.

Eam veritatem *Jacobus Lainius* Theologus Pontificius, ac Societatis Jesu secundus Generalis non minùs ingeniosâ, quàm populari similitudine omnibus intellectu facilem reddidit, in consessu *Poisiaco*, anno à Virginis partu sexagesimo primo supra millesimum quingentesimum, audientibus primariis regni Gallici Proceribus, atque Principibus.

(a) *Sess.* 22. *can.* 9.

Fac, ait, Regem, *qui præclaram ex hoste victoriam reportârit, victoriæ ejus memoriam quotannis instaurari velle: id triplici viâ proclive erit facere. Primùm, si narrari tantummodò seriem rei gestæ jusserit: deinde, si per Actores simulacrum ipsum belli referri: postremò, si ipsémet inter Actores adesse velit, quámque in pugnâ olim subiit, eam posteà in imitatione, & repræsentatione idem ipse personam subierit. Hanc enim cum verâ Regis præsentiâ veram imaginem, verámque repræsentationem haud dubiè fore* perspicuum est: *ídque nunc in divinissimo, & incruento Missæ Sacrificio fieri*, asserebat.(*a*)

Apta ratiocinatio, quæ rem nostram ita illustrat, ut oculis subjicere videatur. Etenim Tridentinum agens de hoc Altaris mysterio, ait ejusmodi esse, *quo mortis ejus* (videlicet Redemptoris) *victoria & triumphus repræsentatur.* (*b*) Et alibi: *Una eadémque est hostia*, inquit; *idem nunc offerens Sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in Cruce obtulit, solâ*

(a) *Histor. Societ. p.2. lib.5.n.199.& 205.*

(b) *Sess.13.cap 5.*

solâ offerendi ratione diversâ. (a) Sed in quo sita est illa discriminis ratio? Eodem illo loco docet hoc apertè Sancta Synodus: *In hoc,* inquit, *divino Sacrificio incruentè immolatur, qui in Ara Crucis semel seipsum cruentè obtulit.* Quid ad sanam doctrinam verius, quid ad veritatem manifestandam clarius, quid ad claritatem propositæ rei, vel brevius, vel accommodatius dici potuit?

Liquidò ergò patet, *Sacrificium Altaris,* cum *Sacrificio Aræ Crucis* non tantùm in commemorando, & repræsentando, verùm etiam idem esse in essendo, prout Scholæ loquuntur.

(a) *Sess. 22. cap. 2.*

(:o:)

CAPUT TERTIUM.

Idem deinde est in effectu.

TAmetsi varii, juxta Tridentinum, *Oblationis cruentæ fructus, per hanc* incruentam *uberrimè percipiantur*; (*a*) aliis prætermissis in primum, & ab Orbe perdito maximè expetitum, & à Deo obtentum fructum oculos conjicio, qui est, remissio peccatorum. Porrò in priori Sacrificio CHRISTUS *ipse est propitiatio pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantùm, sed etiam pro totius mundi.* (*b*) Et idem Apostolus alio loco: *lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo.* (*c*) Pariter in posteriori Sacrificio quotidie dicitur: *Hic est Calix sanguinis mei, qui pro vobis, & pro multis effundetur in remissionem peccatorum.* (*d*) Ut verò de hoc tam desiderato fructu securi simus; *docet sancta Synodus, Sacrificium istud verè propitiatorium esse.* (*e*) Et paulò pòst subjungit: *Hujus quippe oblatione placatus Dominus, gratiam & donum pœnitentiæ concedens, crimina, & peccata etiam ingentia dimittit.* Neque ingentia tantùm, sed èt numero plurima. Tanta virtus est immaculatæ istius hostiæ; cujus insuper vis non modò viventibus prodest, sed sese exten-

(a) *Sess.* 22. *cap.* 2. (b) 1. *Joann.* 2. (c) *Apoc.* 1. (d) *in Canone Missæ.* (e) *Trident. Sess.* 22. *cap.* 2.

extendit ad mortuos, ut èt illi ſuo modo *à peccatis ſolvantur.* (*a*)

Unde Patrem æternum quiſque Sacerdos quotidie ſuo, omniúmque nomine (dum ad Aras facit) ita confidenter alloquitur: *Suſcipe, Sancte Pater, omnipotens æterne Deus, hanc immaculatam hoſtiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo & vero; pro innumerabilibus peccatis, & offenſionibus, & negligentiis meis, & pro omnibus circumſtantibus, ſed èt pro omnibus fidelibus Chriſtianis vivis atque defunctis; ut mihi & illis proficiat ad ſalutem in vitam æternam.* (*b*) *Amen.*

Evigila igitur, & exſurge in ſpem ingentem, quæcumque es grandibus preſſa malis, atque ingentibus vulnerata criminibus, peccatrix anima. Licèt exclames cum Rege facinoroſo: *Peccavi ſuper numerum arenæ maris; multiplicatæ ſunt iniquitates meæ Domine, multiplicatæ ſunt iniquitates meæ;* (*c*) nihilo-minùs accede omni tergiverſatione metúque diſcuſſo, ad expiatricem, & placabilem Aram hanc, & prout decet, hanc victimam immola, vel immolanti aſſiſte; ac miſerebitur tui Deus ſecundùm magnam miſericordiam ſuam, &

(a) 2. *Mach.* 12. (b) *in Miſſæ Officio.*
(c) *in Orat. Manaſſ.*

ſecundùm multitudinem miſerationum ſuarum delebit iniquitates tuas.

CAPUT QUARTUM.

Idem denique eſt in affectu.

IMmenſi prodigium amoris eſt Chriſtus in Cruce;

Divina cujus Charitas
Sacrum propinat Sanguinem;
Almique membra corporis
Amor Sacerdos immolat. (a)

Enimverò quæ tum fuit *Charitas, nunquam excidit;* (b) ſed in Sacrificio Euchariſtico eadem manet: cùm ſit idem offerens; & idem cui offertur; & idem quod offertur; & iidem pro quibus offertur: pro quibus paratiſſimus eſt Chriſtus etiam modò, ſi ita expediret, in vincula, in flagra, in ſpinas, in clavos, in crucem, in mortem ire. In utroque tamen Sacrificio diſcrimen eſt, fateor, quoad rationem offerendi diverſam: verùm ea diſparitas, hic quàm ſtupendo, multiplícique amore ſuppletur!

Primò. Credimus in Cruce peractam *oblatio-*

(a) *In Horis Canon. Sabbat. in Albis.*

(b) 1. *Cor.* 13.

lationem corporis JESU CHRISTI *semel.* (*a*) Hîc autem Sacerdos sibi ipsi perenni victimæ superest, & victima Sacerdoti: ubi CHRISTUS semper mysticè moritur, ac re ipsâ semper vivit, non tantùm ad interpellandum, sed etiam sacrificandum pro nobis. Hæc enim victima, inquit *S. Gregorius*, (*b*) nobis unigeniti mortem per mysterium reparat: qui licèt resurgens jam non moritur, tamen in semetipso vivens, pro nobis iterum in hoc mysterio immolatur.

Hoc nimirum est, quod unus ex primis Ecclesiæ Principibus B. ANDREAS Apostolus olim apud Ægêam Proconsulem est professus. *Ego omnipotenti Deo*, inquit, *qui unus & verus est, immolo quotidie non taurorum carnes, aut hircorum sanguinem, sed immaculatum Agnum in Altari: cujus carnem posteaquam omnis populus credentium manducaverit, Agnus qui sacrificatus est, integer perseverat ac vivus.* (*c*)

Secundò. Sacrificium postremæ Crucis uno in monte celebratum, & trium horarum spatio perfectum fuit. De hoc autem nostro,,

(a) *Heb.* 10. (b) *Lib.* 4. *Dial. cap.* 58.

(c) *In Horis Canonicis Festi.*

iuxta legitimam interpretationem Ecclesiæ, (a) prænuntiatum à Vate Malachiæ: (b) *Ab ortu usque ad occasum, magnum est nomen meum in gentibus; & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.* Neque omnibus locis tantùm, sed èt horis. Siquidem, ut de aliis Religiosorum hominum cœtibus nihil dicam, Societas Jesu variis distincta domiciliis totum terrarum orbem complexa, sic divinis rebus vacat, ut nulla sit hora, nullum diei, noctísque spatium, quo non Sanctissimum Missæ Sacrificium offerat Deo. Hanc rem accuratè demonstrat tabula Geographica ante aliquot annos in Germaniâ luci data, quæ diversas orbe toto, ad Orientem, ad Occidentem, ad Meridiem, ad Septemtrionem Societatis Provincias, sedésque designat. (a)

Tertiò. Ibi post oblatam cruentam in Cruce victimam, corpus Christi exanime marmoreo sepulcro illatum fuit: hîc post incruentam oblationem se omnino vivum reliquit sub amabili Sacramento. At quàm amabili? Edisserat Tridentinum: *Salvator noster*, inquit, *Sacramentum hoc instituit, in quo divitias divini sui erga homines amoris velut effu-*

(a) *Trident. Seff.* 22. *cap.* 1. (b) *Cap.* 1.

(c) *Joann. Bourgesius de Jubil. Societat. cap.* 21.

effudit. (*a*) Auguſtiſſimum enim corpus, beatiſſimam animam, infinitam divinitatem, merita univerſa liberaliſſimè nobis impertiit; & quidem modo ſupra omnem modum admirando, omnibúsque ætatibus inaudito. Sub ſenſibilibus namque ſpeciebus ſpirituali modu voluit collocari, & ingenti dignatione in punctum veluti tranſire, ac propè liqueſcere; ut tanta ſubſtantia noſtræ infirmitati apta eſſet, & nobis quaſi infantibus quodammodò, ut loquitur *Auguſtinus*, divina hæc menſa lacteſceret. Quid amabilius eſſe poteſt, hominíque optabilius, quàm divinum CHRISTI corpus in punctum redigi, ut ſeſe intimè nobis poſſit conjungere; nos totos pervadere, ſanctificare, divinos reddere?

Neque verò hoc ipſum tam amabili bonitati ſatis fuit. Etenim non ſemel tantùm iterúmque ſe in qualibet hac refectione, verùm etiam innumeris vicibus præſentem tradidit; ut vel hinc intelligamus, quàm amicâ, benevolâque liberalitate divina ſua dona in nos profúndere, & quàm multipliciter ſe nobis unire deſideret, imò ſe totum dare, ac millies dare.

Quartò. A Crucis Sacrificio redivivum corpus ac glorioſum, diverſo ſub ſchemate, habi-

(b) *Seſſ.* 13. *cap*, 2.

habitúque ſeſe per intervalla ſpectabile variis mortalibus præbuit. Non diſſimilem amoris ludum, ſcenámque idem numero corpus glorioſum, ſub niveo ſpecierum ſacramentalium involucro, quaſi poſt ſiparium latens, non rarò exhibet.

Ut veteres hiſtorias ſileam, noſtræ commemorant *Scalabiſci* in Luſitania ſervari, magnâque religione coli admirabilem quamdam Hoſtiam, quæ uno eodémque tempore varias CHRISTI imagines intuentium oculis repræſentat. Hiſce *Paſtoris, Sponſi, Regis* ſimulacrum oſtendit: iſtis in *Horto ſudantis, flagella patientis, ſpinis coronati* perſonam objicit. Quid porrò? Ab aliis *recèns nati, reſurgentis, in cœlos aſcendentis*, denique *judicantis* ſpectatur effigies. *(a)*

Frúere èt tu, quiſquis es, prodigioſâ non tantùm, ſed prodigâ, nimiáque hac charitate benigniſſimi tui JESU.

Accede ad eum Fide vivâ, Spe firmâ, Charitate ferventi. Séquere *Paſtorem*, venerare *Regem*, ampléctere tuum *Sponſum*. Quid verêris? pro te *ſanguinem* ille ſudavit: cruenta *flagra* perpeſſus: *ſpinis* circumdatus: tibi ille *natus*: tibi *mortuus*: tibi *reſurrexit*: tibi ille locum

(a) *Euſeb. Nieremb er. de mirac. Europæ. lib. 1. cap. 15.*

eum paravit in *cœlis*. Tuus denique J*udex* venturus, ac benignè dicturus: Veni benedicte Patris mei, posside Regnum tibi paratum à constitutione mundi; à cujus *origine Agnus* pro te *occisus* (*a*) in tot præviis figuris ac symbolis; deinde reipsâ in monte Calvariæ: ac denique quotidie in Altari Eucharistico immolatur, & *usque ad finem mundi* perpetuò immolandus.

(a) *Apoc.* 13.

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

O Abyssus bonitatis, tantáne res erat salus peccatricis animæ meæ, ut ei expiandæ tantum Sacrificium ab æterno destinares? Adeóne non taurorum, ac vitulorum sanguine; non corruptibilibus auro, vel argento redemptus sum, sed tui ipsius pretioso sanguine, quasi Agni immaculati, de quo mihi toties dicitur: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi*; qui jam quotidie in Arâ Eucharisticâ immolatur?

Amabilissimam hanc charitatem tuam, ô mi JESU, admiror & veneror: æstimo & laudo: magnifico & benedico quantùm possum: neque possum, quantum volo: neque velle valeo quantùm debeo.

Quid igitur? Quoties respiro, toties suspiro, atque desidero totis medullis cordium amare te: amare te cordibus omnium hominum, & Angelorum: ac die noctúque clamare cum omni creaturâ quæ in cœlo est, & in terrâ:

Dignus est Agnus, quem in venerabili Arâ præsentem credo, & adoro: *Dignus est Agnus accipere virtutem, & divinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Amen.*

I, Ab

1. Ab æterno destinatum Sacrificium Crucis & Altaris.

In libro vitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi. *Apoc.13. v.8.*

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

FIrmissimâ fide credo, ô Pater æterne, vetera Sacrificia, neque ex parte offerentis te penitùs placare; neque ex parte rei oblatæ tibi placere potuisse. Unde unigenitus tuus, in quo tibi bene complacitum est, sese in novam victimam pro peccatis nostris offerēs, cum flagranti desiderio subeundæ Crucis descendit de cœlis, ac jamtum dixit; *Ecce venio.*

Jam tum paratus eras, ô amantissime Jesu, amore amoris mei in manus hostium venire, vinculis constringi, opprobriis lacessi, flagris concîdi, spinis coronari, ad mortem rapi, clavis in Cruce configi. Etiam nunc tibi in Altari Eucharistico, quasi recèns incarnato, mens eadem, idem studium, idem ardor, si necesse foret, mei amore mori.

O Amor meus, quid retribuam tam stupendo affectui tuo? Voluntariè sacrificabo tibi hostiam laudis, & obsequii in hoc N. & illo N. ex toto corde meo, affectúque rerum omnium creatarum, quæ umquam fuerunt, sunt, & erunt. Omni momento expeditus, dicam tecum: *Ecce venio.* Amen.

2. In-

2. Incarnatio.

Holocauſtomata pro peccato non tibi placuerunt: tunc dixi; Ecce venio. *Heb.*10.*v.*6.

Aſſe-

Affectus pii, & Proposita.

POsito diademate, ac sceptro divinitatis unigenitus Dei ante sæcula genitus, pro homine fis filius hominis, in tempore náſceris, in ſtabulo reclinaris? Quod natura hîc non habet, uſus neſcit, ignorat ratio, mens non capit, pavet cœlum, ſtupet terra, hoc ego credo, hoc adoro, hoc glorifico, hoc confiteor, hoc amplector.

O divinitas tremenda! ô humanitas amanda! ô Deus! ô homo! Ibi magnus in cœlis es, & hîc parvus in terris: ibi regis ſidera, hîc ſugis ubera! ibi tonas in nubibus, hîc vagis in pannis: ibi ſedes inter Angelos, hîc jaces inter beſtias: ibi dives in throno, hîc pauper in fœno. Cæterùm quàm ibi olim præſens in ſtabulo, tam hîc in Templo; quàm certò ibi in brachiis S. Joſeph, tam hîc in manibus Sacerdotis; quàm verè ibi materno exceptus es gremio, tam hîc ore linguâque fidelium: ô ſi pari reverentiâ, & amore! Utrumque hoc imitari pro viribus conabor, ope tuâ fretus, ô Virgo-Mater! Amen.

3. Nativitas.

Propter vos egenus factus est, cùm essët dives. 2. *Cor*. 8. *v*. 9.

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

AN ignoro, unde ſit mihi excitandus dolor, & timor unde? Utique ex conſideratione remedii, periculi mei æſtimo gravitatẽ. Sanus mihi videbar, & ecce mittitur filius Dei altiſſimi, & pro me jubetur jam circumcidi, & poſteà occidi: ut vulneribus meis pretioſo ſanguinis balſamo medeatur.

Agnoſce, ô anima mea, quàm gravia ſint vulnera, pro quibus neceſſe eſt hunc divinum infantulum vulnerari. Si non eſſent hæc ad mortem, & mortem ſempiternam, numquam pro eorum remedio Dei filius jam circumcideretur, & poſteà moreretur. Quid ad hæc, ô anima mea?

Parce, ô Domine, parce ſeriò pœnitenti: in cujus rei argumentum circumcidere deinceps ſtatuo quidquid meum eſt; intellectum, ne nimiùm ſapiat: voluntatem, ne illicita cupiat: memoriam, ne noxia reminiſcatur: oculos, ne vana videant: aures, ne prava percipiant: linguam, ne perverſa loquatur: totum corpus, ne ullâ minùs decenti voluptate capiatur.

Ita fiat, mi optime JESU, ídque obteſtor per illum ipſum cruorem, quem tum fudiſti, quíque reliquo conjunctus ſanguini in ſacris noſtris Altaribus adeſt. Amen.

4. Circumcisio.

Consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer. *Luc.2.v.21.*

Affectus pii, & Proposita.

QUàm sancta, quàm nobilis hæc oblatio! Si considero offerentem, est justus Simeon, est Virgo-Mater, est ipsemet Christus. Si contemplor oblatum, offertur Prophetæ vita, in pace finienda; offertur cor Virginis, in quâ plenitudo gratiarum; offertur cor Christi, in quo omnes thesauri divinitatis inclusi. Si attendo affectum, magnus est Simeonis, major MARIÆ, maximus JESU. Si finem intueor, est omnium mortalium salus. Quàm sancta, quàm nobilis hæc oblatio!

Quid intereà ego? In simplicitate cordis mei lætus offero universa; & sic universa, ut ne pilum vnum, vel ungulam hujus victimæ sibi Dæmon, Mundus, Caro retineat. Dispone de me, Deus meus, de bonis fortunæ, corporis, animæ; dispone de me toto & in tempore, & æternitate.

Offero hoc meum holocaustum in unione oblationis, quam in primo in orbem introitu, primóque in templum ingressu; deinde per omnem vitam; denique in ultima cœna ac monte Calvariæ obtulisti, & etiamnum in sacro-sanctæ Missæ Sacrificio offers. Custodi hanc voluntatem meam, Deus meus; quam quotidie tecum custodire decerno. Amen.

5. Obla-

5. Oblatio in Templo.

Tulerunt eum in Hierusalem, t sisterent eum Domino. *Luc.2.* *ers.22.*

Affectus pii, & Proposita.

NOn tantùm olim in Bethleemo, ſed nunc ubique gentium, furor, gladius, cædes; fuga, gemitus, comploratio. Quid dicam, ô magne Exercituum Deus?

Peccati pœnam ſentimus, & peccandi conſuetudinem non mutamus. Vita in dolore ſuſpirat, & in opere ſe non emendat. Si expectas, non corrigimur; ſi vindicas, murmuramus. Si extenderis manum, facienda promittimus; ſi ſuſpénderis gladium, promiſſa non facimus. Si feris, clamamus ut parcas; ſi parcis, provocamus ut ferias.

Habes, Domine, confitentes reos. Gravius eſt quod commiſimus; levius quod toleramus. Juſtus es Domine, & rectum judicium tuum!

Verùm, quia poſuiſti divinam menſam adverſus eos qui tribulant nos; & nôſti quid ſit perſecutio, gladius, fuga, dolor, & lacrymæ, ad te clamamus gementes, & flentes; & millies cum totâ Eccleſiâ iteramus, dum *bella premunt hoſtilia, da robur, fer auxilium*: idémque auxilium præſta, ut quiſque peccata, bellorum cauſſas, & ego hæc N. N. mea devitem. Amen.

6. Fu-

6. Fuga in Ægyptum.

Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in ægyptũ. *Matt. 2. v. 13.*

Affectus pii, & Proposita.

QUamdiu gemens clamabo, ubi es Deus meus? Te quæro foris, & intus, & sursum, & deorsum; nec usquam invenio, qui tamen ubíque es.

Siquidem tenes omnia, imples omnia, compléčteris omnia, superexcedis omnia, sustines omnia. Undique omnia circumplectendo imples, implendo circumpléčteris, sustinendo superexcedis, superexcedendo sustines; sursum regens, deorsum sustinens; extra circumdans, interiùs penetrans.

Nihilo-minùs te mihi præsentem quæro; apud me stantem insequor, me intuenti dico; cur avertis faciem tuam à me? Quæ monstra sunt ista?

Verùm non ago de præsenti omnibus substantiâ tuâ, sed de propitiâ mihi gratiâ tuâ, de auxilio tuo, de affectu tuo, de amplexu tuo; quem sæpè expertus sum, præsertim cùm te reperi in *Templo* & Altari isto, & iterum, spero, reperiam. Tunc dicam ex totis præcordiis meis: jam quem quæsivi teneo, non dimittam, propter ista N. vel illa solatiola humana, non dimittam, Amen.

7. Amissio

7. Amissio pueri duodennis.

Ecce pater tuus & ego dolentes quærebamus te. *Luc.2.v.48.*

Affectus pii, & Propoſita.

FIlii primi Adæ, cui dictum fuit: in ſudore vultûs tui veſcêris pane tuo; filii Adæ, quid ſtatis totâ die otioſi? quid tempus veſtrum nugando, ludendo, epulando, (non audeo dicere plura) conſumitis?

Reſponderis; ita vos vivere, ut tranſeat tempus. Itáne verò ut tranſeat tempus, quod vobis ad ſalvandam animam; ad agendam pœnitentiam; ad obtinendam veniam; ad acquirendam gratiam; ad gloriam promerendam miſeratio Conditoris indulget?

Filii ſecundi Adæ, quid ſtatis totâ die otioſi? cùm ille Filius Dei altiſſimi; ille qui fabricatus eſt auroram, & ſolem; ille tantus ac talis, fabrili labore triginta propè annos expleverit?

O mi Domine, quid etiamnum ubíque operaris mira & magna, non tantùm tranſmutando panem vinúmque in corpus & ſanguinem tuum: ſed ingentia dona, per idem Sacramentum, animabus fidelium conferendo; da mihi, quod maximè volo optóque, *operari non cibum qui perit, ſed qui permanet in vitam æternam*; operari ſalutem meam in iſto N. & iſto N. Amen.

8. Labor fabrilis.

Nónne hic eſt faber filius Mariæ? *Marci 6. v. 3.*

Affectus pii, & Proposita.

EXtremùm vale, inquit *S. Josephus*, ô benedicta inter mulieres, sponsa mea dilectissima, cujus castissimis amoribus semper arsit cor meum, & nunc iisdem liquefiunt intima viscera animæ meæ.

Extremùm vale, ô benedicte Domini, ô amantissime fili mi JESU, decôre nimis & amabilis super amorem hominum, & Angelorum. Sicut mater unicum amat filium suum, ita ego te dilexi; cujus suavissimo conspectu semper satiatus fui, ampliúsque satiabor, cùm apparuerit gloria tua.

O me nimiûm felicem, quòd mihi tot annis datum inter duo hæc divini amoris incendia flagrare! & jam, spero, dabitur penitùs conflagrare.

O si moriatur anima mea morte justi istius, & fiant novissima mea hujus similia! O *Maria*, sponsa *S. Josephi*, adsis sic mihi in hora mortis meæ! O JESU, alumne *S. Josephi*, dum in extremo vitæ meæ dignaberis è Templo venire ad me, & sacro Viatico munire me; ne permittas me separari à te: in hora mortis meæ voca me; ut amem te in sæcula sæculorum. Amen.

9. Mors S. Josephi.

Adfuit morienti JESUS & Maria, teste *Bernard. Senens. Tom.* 3. *a.* 2. *c.* 3 *pag.* 462.

Affectus pii, & Propoſita.

CLementiſſime mi Jesu, qui Diabolum ad te accedentem non rejeciſti; me, licèt conſpectu tuo indigniſſimum, ſub aſpectum tuum venire permitte. Auſus eſt ille nequiter dicere: *Si filius Dei es, dic ut lapides iſti, panes fiant*; in ſimplicitate cordis mei audeo ego dicere: cùm filius Dei ſis, dic ut panes iſti, quos in Sacerdotum manibus intueor, diviniſſimum corpus tuum fiant.

Quia ſemel cœpi, loquar ad Dominum meum, cùm ſim pulvis & cinis. Cùm per verba Miniſtrorum tuorum, tuâ virtute divinitus operante, confectum eſſe certiſſimè credam beatiſſimum corpus tuum, animâ, & divinitate comitantibus; tu lóquere, Domine, & dic animæ meæ: Salus tua ego ſum. Ego verò quoties te accedam, ingenti fiduciâ dicam: Anima Chriſti ſanctifica me: corpus Chriſti, ſalva me: ſanguis Chriſti, inebria me: aqua lateris Chriſti, lava me: paſſio Chriſti, conforta me: ô bone Jesu, exaudi me: intra Vulnera tua abſconde me: ab hoſte maligno defende me, Amen.

10. Tentatio Diaboli.

Accedens tentator dixit ei; Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. *Matth.* 4. v. 3.

Affectus pii, & Proposita.

OBſtupeſcite cœli ſuper hoc, & portæ ejus deſolamini vehementer! Duo enim mala fecit anima mea: te Deum dereliquit fontem aquæ vivæ, & fodit ſibi ciſternas, ciſternas diſſipatas, quæ continere non valent aquas.

Hei mihi! quàm deſipui in ſectandis his N. vel illis N. mundi bonis! Siquidem in te poſſideo bona vera, cùm alia cuncta ſint falſa: bona pura, cùm alia ſint felle permixta: bona ad manum parata, cùm alia ſint procul quærenda: bona perennia, cùm alia ſint caduca. Verè omnis qui bibit ex aquis his, ſitiet iterum; qui autem biberit ex aquâ quam mihi dabis, non ſitiet in æternum,

Domine, da mihi, obſecro, hanc aquam; ut non ſitiam ampliùs: da mihi teipſum, ad quē deſiderat anima mea, ſicut deſiderat cervus ad fontes aquarum! Deſidero te millies, mi Jesu, quando venies? Veni Domine, tu ſolus deliciæ meæ, fiducia mea, gaudium meum, tranquillitas mea, ſuavitas méa, protectio mea, poſſeſſio mea, theſaurus meus, Deus meus, & omnia. Amen.

11. Fatigatio ad fontem.

Qui biberit ex aquâ, quam ego dabo ei, non ſitiet in æternum. *Joan. 4. v. 13.*

Affectus pii, & Proposita.

NOn tantùm à Judæis olim, ô mitissime Domine, passus es opprobrium, & contemptum; sed etiamnum ab ethnicis, ab hæreticis, ab impiis Christianis quid non injuriæ pateris? Illi à fide alieni venerabiles Aras tuas irrident: insuper isti perfidè destruunt: horum non pauci sacrilegè accedunt.

Pro omnibus istis contumeliis, & indignissimis criminibus, ego omnium tuorum infimus, usq; ad abyssum nihili prostratus, flecto genu cordis mei, & cum omnibus creaturis, quæ in mundis infinitis creari possent, te honoro, te laudo, te magnifico, te extollo, te adoro, te amo.

Te præsentem, (audi Orbis universe) te æquè præsentem in Templis, in Aris, in Sacerdotum manibus esse credo, atquè præsens ès ad dexteram tui Patris in cœlis. In hac orthodoxâ fide vivo, eámque vitâ & sanguine sigillare paratus, etiam hoc momento, opitulante tuâ gratiâ. In hac fide vivâ me moriturum esse confido, téque propitio ad dexteram tuam auditurum; *Fides tua te salvum fecit*. Amen.

12. Irriſio.

Nónne bene dicimus nos; quia Samaritanus es tu, & dæmonium habes? J*oan.* 8. *v.* 48.

Affectus pii, & Proposita.

STupenda res, horrenda res, ex mero odio, caput humanum in disco, spectandum Principibus, tempore convivii inferri.

Amanda res, miranda res, ex purâ charitate, non humanum, sed divinum, non caput tantùm, sed èt humeros ac brachia; cor & pectus; manus ac pedes, totúmque corpus, non præcursoris Christi, sed Christi; non modò spectandum, sed epulandum; non tantùm Principibus, sed omni hominum generi; non unâ vice, sed innumeris apponi.

O charum caput, & facies in quam desiderant Angeli prospicere! Beata brachia & humeri, qui Crucem pro me ferre dignati! Benedictũ pectus, in quo dilectus tuus discipulus recubuit! O cor amabile, omni peccatori pervium! O venerabiles manus, in quas acceptus est panis, & benedictus, & fractus, datúsque Discipulis! O benigni pedes, peccatricis lacrymis irrigati! O sacrum Corpus, cujus solius amore semper languere desidero, illud semper suspirare, semper esurire, ejúsque dulcedine semper pasci. Amen.

13. Decollatio Baptistæ.

Decollavit eum in carcere, & attulit caput ejus in disco, & dedit puellæ. *Marc. 6. v. 28.*

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

HI lapides loquuntur, & clamant, id quod Petrus fundamentalis Ecclesiæ petra: *Tu es Christus filius Dei vivi.* Vident enim te per dotem corporis gloriosi, per dotem *impassibilitatis* inter lapidantes attonitos incolumem, illæsúmque transire. Ita te pariter filium Dei lapis tuus sepulcralis, propter dotem *subtilitatis*, in tuâ Resurrectione cognovit.

Pater æterne, tibi, cum omni curiâ tuâ cœlesti, gratias ago; quia hoc novo prodigio clarificas filium tuum, adversariis ejus omnino confusis.

Sancti autem tui omnes benedicant te, CHRISTE, tum quia nostri amore subducis minori, ut te reserves ad graviora supplicia; tum quia nos doces nullum ulli nocere posse, sine providentiâ tuâ.

O mi Domine, qui in Altari nostro præsentissimus es, & dixisti te nobiscum fore usque ad cõsummationem sæculi; adsis mihi, saltèm gratiâ tuâ, in omnibus viis, & periculis meis; & dicam confidenter: Non timebo mala, quoniam tu mecum es; nec offendam ad lapidem, pedem meum. Amen.

14. Lapidatio.

Sustulerunt ergò lapides Judæi, ut lapidarent eum. *Joan.* 10. *verf.* 32.

Affectus pii, & Proposita.

HEi mihi! quot olim de altitudine montium cecidêre, quot præcipitantur in dies! Quomodò cecidisti cum tuis de cœlo Lucifer, qui dicebas in corde tuo: sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis? Ita ascendit in altum superbus homo, audiens illud, *eritis sicut Dii*, & lapsus ex alto comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Ah! non veniat mihi pes ille superbiæ; non exaltetur cor meum; neque ambulem in magnis, neque in mirabilibus super me!

Hoc oro te, humillime JESU, per inustam tibi injuriam, dum vi factâ irruentes in te, urbéque tuâ te pellentes, ad cacumen montis traxerunt, ut inde te præcipitem darent. Idipsum obtestor per omne opprobriũ, quod in monte Calvariæ pro me passus es; pérque innumeras contumelias, & probra, quæ vides & toleras in montibus Sion, id est, templis tuis. Ex his enim violentè exturbaris; in istis conculcaris; in aliis ludibrio afficeris ab impiis: utinam à piis, & nominatim à me, omni pietatis genere colaris! Amen.

15. Præ-

15. Præcipitatio de monte.

Ejecerunt illum extra civitatem, & duxerunt illum usque ad supercilium montis; ut præcipitarent eum. *Luc.4.v.29.* *Affe-*

Affectus pii, & Proposita.

QUò vadit Dilectus tuus, ô Noëmi, ô pulcherrima mulierum, quò vadit? Ad cœnam, cui intererit proditor; ad hortum, ubi sudabit sanguinem; ad Annam, ubi alapis cruentabitur; ad Caipham, ubi opprobriis saturabitur; ad Herodem, ubi illudetur ut demens; ad Prætorium, ubi cædetur ut reus; ad montem, ubi suspendetur ut latro. Hæc singula confers in corde tuo, & profundè gemens, dicis: *Ne vocetis me Noëmi, id est, pulcram; sed vocate me Mara, id est, amaram: quia amaritudine valdè replevit me omnipotens.*

O Mara ô MARIA, ô mœstissima mulierum, ô afflictissima virginum!

Eja Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Ut èt tibi complaceam, & utriusque dolore & amore langueat, ardeat, liquefiat anima mea; præsertim dum accedo sacrosanctum Altare, in quo recolitur memoria Passionis istius. Amen.

16. Vale-

16. Valedictio Matris.

Seorſum colloquens cum eâ, & copiam ei ſuæ præſentiæ præbés, quam in brevi ſubtracturus erat ab eâ. *S. Bonavent. c. 72. Medit. vitæ Christi.*

Affectus pii, & Proposita.

INvitaris ad cœnam, cœnam magnam, ô anima Christiana: noli te excusare, noli. Verè cœna *magna*; quia à Magno DEO, magnâ charitate proposita; *Magna* quia magno ꝓdigio elaborata; in quâ memoriā fecit mirabilium suorum misericors Dominus. *Magna*; quia magnis ferculis instructa, corpore Christi, animâ Christi, divinitate Christi. *Magna*; quia magni pretii: ubi sunt omnes cœli, terraéque thesauri. *Magna*; quia magnâ arte adornata, ubi tota cœna parvo concluditur frusto, & suum hospitem simul includit. *Magna*; quia magnæ, imò universæ hominum multitudini præparata. *Magna*; quia magnis mysteriis ab omni retro ætate præsignata. *Magna*; quia magnorum largitrix munerum: *qui manducat hunc panem, vivet in æternum.*

Quid superest? ut magnâ præparatione, ac curâ; magnâ contritione, & demissione; magnâ fame, & siti; magnâ fide, ac fiducia; magnâ religione, ac reverentia; magno zelo, ac charitate, hanc mensam velis accedere. Amen.

17. Ulti-

17. *Ultima Cœna.*

Homo quidam fecit cœnam magnam. *Luc. 14. v. 16.*

Affectus pii, & Proposita.

DOmine mi JESU, doce me orare; orare *suppliciter*, qui animi summâ veneratione & corporis infimâ inclinatione, non modò in genua, sed in faciem, orans procidisti. Orare *ferventer*, qui easdē preces ardenti contentione repetiisti, junctis gemitibus inenarrabilibus. Orare *amanter*, qui clamâsti *Abba pater*, id est, pater, ô mi pater, ut dilectissimus filius, amantissimo patri supplicabūdus. Orare *constanter*, qui orâsti usque ad uberes lacrymas, usque ad virium defectionem, usque ad sudorem sanguineum, usque ad supremam agoniam, Orare cum omni *resignatione*, non obstantibus infinitis difficultatibus: *verumtamen non mea*, inquiebas, *voluntas, sed tua fiat*.

Volo quidem Domine; sed non valeo sic orare: ut valeam, oro iterum & millies oro, Domine, doce me orare; ídque obtestor per preces tuas tantâ demissione, tanto fervore, tanto amore, tantâ constantiâ, tantâ resignatione pro me effusas; pérque placabile illud Altaris Sacrificium, in quo semper vivis ad interpellandum pro nobis. Amen.

18. Hortus Gethſemani.

Pater, ſi vis, transfer calicem iſtum à me: verumtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. *Luc. 22. v. 42.*

Affectus pii, & Proposita.

JUda, quid agis; Amoris signo vulnus infligis? mellis oblatione venenum propinas? charitatis officio sanguinem fundis? instrumento pacis mortem irrogas?

Juda, quid agis? quò decidisti? de Apostolatu, ad apostasiam; de consortio Angelorum, ad contubernium dæmonum; de primis amicorum, ad ultimos hostium; de sublimi gratiæ solio, ad profundam abyssum damnationis; de participatione augustissimi corporis, ad venditionem ejus divinissimi sanguinis?

Ah! quantum sæpe nequitiæ sub fronte blandâ; quantum mali sub larvâ boni tegitur! Id facis, peccatrix anima, dum aliquem blanditiis ad peccandum allicis; dum tuis fraudibus decipis; dum per causam pietatis impietatem velas; dum sacram mensam sacrilegè accedis, non dijudicans corpus Domini.

Exeste proditores, procul à me exeste. Moveat vos divinæ dulcedo charitatis, & viscera misericordiæ Christi; qui pro malevolentiâ favorem; pro odio amorem; pro morte vitam; pro osculo proditorio innocentem præbet amplexum. Hunc amplexum enixissimè desidero, præsertim in horâ mortis. Amen.

I.9 Osculum Judæ.

Confestim accedens ad JESUM dixit: Ave Rabbi, & osculatus est eum. *Matth. 26. v. 49.*

Affectus pii, & Proposita.

OMnes de aquis tribulationum; omnes cum Christo de torrente in viâ bibimus; & trahimur de malo in malum: tolerandum est. Humores nos inflant; ardores exsiccant; escæ gravant; jejunia macerant; gaudia dissolvunt, tristitiæ consumunt: tolerandum est. Solicitudo nos coarctat, incuria dissipat; divitiæ extollunt, paupertas dejicit; infirmitas frangit, mors interimit: tolerandum est.

O quando corruptibile hoc induet incorruptionem, & mortale hoc induet immortalitatem? O quando replebimur ab ubertate domûs Dei, & torrente voluptatis potabimur? O quando dicetur: jam hyems transiit, imber abiit; veni de Libano, veni coronaberis, intra in gaudium Domini tui?

Intereà, dum tædia vitæ toleranda sunt, in loco hoc peregrinationis meæ, & exilii, pascar Eucharistico mannâ, pane Angelorum, deliciis cœli; donec aspiret dies æternitatis, & inclinentur umbræ hujus vitæ; donec videam facie ad faciem illum, qui modò absconditus hîc me respicit per cancellos, Amen.

20. Torrens Cedron.

De torrente in viâ bibet. Pſ. 109.

De multiplici paſſione Chriſti intelligit Hieron. Bernard. Euthym. Theodor. & alii.

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

QUisnam ille est, qui à mancipio, alapâ crudeli cæditur? Numquid non est omnium innocentissimus? Ergò non plectendus. Numquid non omnium Dominus? Ergò honorandus. Numquid non omnium Pater? Ergò amandus. Numquid non electarum Sponsus animarum? Ergò favore dignus. Numquid non omnium Judex? Ergò timendus. Numquid non omnium Deus? Ergò adorandus. Quî fit igitur, ut innocenti, & Domino, & Patri, & Sponso, & Judici, & Deo verber tam ignominiosum impingatur? O cæcitas, ô fatuitas, ô crudelitas nimia!

O mi Christe, pro injuriæ istius reparatione te non jam quidem pro tribunali, sed in Altari stantem, omnis innocentiæ fontem esse confiteor: te Dominum veneror; te Patrem diligo; te animæ meæ Sponsum amplector; te omnium Judicem timeo; te Deum vivum ac verum cum omnibus Angelis adoro: impensè flagitans, hanc unam modò à te gratiam consequi, ut omnem injuriam à quocumque mihi impactam libentissimè tui amore condonem; quod èt nunc ex animo facio. Amen.

21. Annas.

Unus aſſiſtens miniſtrorum, dedit alapam JESU. *Joann.* 18. *v.* 22.

Affectus pii, & Proposita.

ECce quomodò afflictio superaddatur afflicto, dum decôra facies sordidis sputis inquinatur; divinæ aures gravibus contumeliis lacessuntur; sereni oculi fœdo linteo obteguntur; sacrum caput duris colaphis oneratur.

Sed cui bono hæc ludibria? O peccator, pro superfluo oris, vultúsque tui cultu ille conspuitur: pro nimiâ tuâ aviditate captandæ laudis humanæ subsannatur: pro petulanti oculorum tuorum libertate velatur: pro contumaci capitis tui duritie, ille durè excipitur.

Sed jam ad eumdem, quem sub sacramento velatum fide vivâ intueris, accede; omniáque peccata cordato dolore detestans dic illi. Ostende mihi, Domine, faciem tuam, & salvus ero: inclina aurem tuam ad preces meas, ad preces etiam latronis inclinatas: converte oculos tuos ad me, etiam Petro te neganti, non negatos: benignus annue capite tuo, etiam ad tui proditoris oscula incurvato; & cantabo misericordias tuas in æternum & ultrà. Amen.

22. Caiphas.

Illudebant ei, cædentes; & velaverunt eum, & percutiebant faciem ejus. *Lucæ.* 22. *v.* 63.

Affectus pii, & Proposita.

ROmano Præsidi respondes, ô Christe, *Regnum meum non est de hoc Mundo.* Lóquere, ô Rex meus, & Deus meus, qui sub Sacramẽto lates, ecquinam sunt candidati regni tui, & qui sunt hujus mundi? Mei, qui ambiunt latêre, nesciri, omnibus esse subjecti: illius sunt, qui per fas & nefas grassantur ad honores & officia, cunctísque ardent præesse. Mei sunt, qui credunt illud: *Beati pauperes* spiritu! illius sunt, qui illud: ô beati divites! Mei qui bona propria elargiuntur: illius, qui rapiunt etiam aliena. Mei, qui in corde & ore habent; *quærite primùm Regnum Dei:* illius, qui clamant; *quærenda pecunia primùm est, virtus post nummos.*

Quid insuper? Mei, qui castimoniam juxta statum suum rigidè servant? illius, qui vagâ libidine diffluunt. Mei, qui inimicos ex animo diligunt: illius, qui etiam amicos odio habent Mei, qui sobriè, piè, justè vivunt: illius, qui intemperanter, impiè, iniquè.

O Domine, adveniat mihi hoc Regnum tuum! hoc ingeminabo quotidie. Amen.

23. Pilatus.

Regnum meum non eſt de hoc mundo. *Joann. 18. v. 36.*

Affectus pii, & Proposita.

QUamdiù procabitur amorem meum Amor divinus, qui etiamnum in omni Arâ me quærit? quot ludos aget? quot mutabitur in personas?

Egressus ut sponsus; cucurrit ut gigas; jacuit ut infans; fugit ut exul; ambulavit ut peregrinus; obedivit ut subditus; ministravit ut servus.

Quid, quòd jejunavit ut pœnitens; luctatus ut miles; coronatus ut victor? Quid quòd medici partes inter ægros; magistri inter discipulos; patris inter filios explevit? Quid, quòd Samaritani, Pastoris, Vinitoris, Mercatoris, Regis, & plurium habitum induit? Et quas non actiones in mei gratiam egit in domibus ac plateis; in Templis ac Synagogis; in oppidis & urbibus; in montibus & vallibus; terrâ ac mari?

Nondum cessisti amori, ô cor durum? Se dedit in pabulum; se obtulit in lytrum; se promisit in præmium. Sudavit ut agonizans; comprehensus ut latro; cæsus ut mancipium; velatus ut pseudo-propheta; accusatus ut seductor; habitus ut blasphœmus; spretus hîc, & illusus ut stultus. Vicisti, ô Amor divine, vicisti; ecce cor meum, & omnem amorem, nunc & in æternum. Amen.

24. Herodes.

Sprevit illum Herodes cum exercitu suo, & illusit indutum veste albâ, & remisit ad Pilatum. *Lucæ 23. v. 11.*

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

QUid hoc rei est? peccat iniquus, & punitur justus. Delinquit nocens, & plectitur innocens. Offendit impius, & damnatur pius. Quod perpetrat servus, exolvit Dominus: quod committit homo, sustinet Deus!

Nate Deo, quò tua decrescit Majestas, & increscit benignitas? Quò tua descendit humilitas, & ascendit charitas? Ego, ego iniquè egi, & tu pœnâ mulctaris? Ego facinus admisi, & tu subjiceris lanienæ? Mihi ista vincula, illa columna, illa tortorum sævitia, illa flagra, illa vulnerum multitudo debetur.

O Pater æterne, qui ut mihi vermiculo terræ parceres, non pepercisti unigenito tuo, te vehementer obtestor, per nimiam tuam, & ipsius charitatem, ut tandem sistam fluxum sanguinis istius, & in his & istis tuâ gratiâ desistam peccare. Egóne ut virgineum illud corpus, ut divinos illos artus lacerare, talia cogitando, loquendo, agendo pergam? Absit. Ad piacularem hanc Aram confugio, priùs hîc moriturus, quàm ampliùs peccaturus, Amen.

25. Flagellatio.

Tunc ergò apprehendit Pilatus JESUM, & flagellavit. Joã. 19. v. 1.

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

O Mi Jesu, qui hîc idem es in Templo, qui olim in Prætorio, si me totum debeo pro me facto, quid dabo pro refecto, & refecto hoc modo? Nec enim tam facilè refectus, quàm factus. Nam qui me semel, & dicendo tantùm, fecisti, in reficiendo dixisti multa, fecisti mira, pertulisti dura; nec tantùm dura, sed èt indigna. Heu quàm indigna vel in hoc mysterio coronationis!

Vilissimi enim homines plexo ex spinis acutissimis serto te coronant: coccineum tibi scrutum, instar purpuræ, in humeros conjiciunt: arundineum sceptrum dexteræ imponunt: curvato poplite Regem Judæorum ridiculè salutant: in te linguas exerunt, dentibus frendent, labiis loquuntur: te digitis notant, te conspuunt, te palmis cædunt.

Iterum, rogo, ô mi Jesu, quid dabo pro me refecto, & refecto hoc modo? Firmiter statuo, uti debeo, omnem mei despicientiam, omnem injuriam, omnem ignominiam ferre tui amore toleranter, imò gratanter; qui etiam opto ex illis esse, qui gaudent pro nomine tuo contumeliam pati. Amen.

26. Coronatio.

Induunt eum purpurâ, & imponunt ei plectentes ſpineam coronam: & cœperunt ſalutare eum. *Marci. 15. v. 17.*

Affectus pii, & Proposita.

HEi misero mihi! quot telis saucia, quot vulneribus lacera, quot mortibus mortua est infelix anima mea! Væ mihi peccatori, cùm venerit dies judicii, dies iræ, calamitatis, & miseriæ; cùm aperientur libri conscientiarum; cùm dicetur de me: *Ecce homo & opera ejus!*

Quid faciam tunc, Domine Deus meus, cùm cæli revelabunt iniquitatem meam, & adversum me terra consurget, & clamabit: *Crucifige, crucifige eum?* Ecce nihil respondere potero; sed demisso capite præ confusione coram te stabo trepidus, & confusus.

Itáne verò! at enim necdum venit dies illa, dies iræ, dies magna, & amara valdè. Cognovi ego, & quidem in hac die meâ, quæ ad pacem mihi. Vivens, vivens confitebitur tibi Domine, sicut èt ego hodie. Confitebor adversum me injustitiam meam Domino, & tu remittes iniquitatem peccati mei. Peccavi, peccavi Domino! & licèt non audiam, quod semel audivit David: *Dominus transtulit peccatum tuum*; audio millies: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* Ecce homo. Amen.

27. Ecce homo.

Dicit eis : Ecce homo. Clamabant dicentes: Crucifige, crucifige eum. *Joan.* 19. *v.* 5. *&* 6.

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

DEus meus, qui ùt ubique divinitate, sic in hac sacrâ Æde mihi præsentissimus es tuâ humanitate, quî fit, ut quoties Crux aliqua sive hæc N; sive ista mihi submittitur; animo exhorream, voluntate averser, verbis obluctor, manus humerósque subducam? Hic est sensus infirmitatis meæ.

Verùm exsurge anime, confortare, & in omni adversitate audi vocem Christi tui sibi oblatam crucem alloquentis:

Veni! ô veni in amplexus meos, Crux ab æterno electa, æternis desideriis fota, infinitis amoribus concupîta, omnibus votis exspectata! Veni! ô tandem veni sponsa mea, formosa mea, dilecta mea, ab origine mundi præparata, à Prophetis prædicta, à Patribus expetita, tot typis præsignata, tot sæculorum, tot Angelorum, tot hominum affectibus exoptata!

Veni in manus, in lacertos, in humeros meos, quam die noctúque memoriâ, intellectu, voluntate, ac toto corde complexus fui; te feram, à te ferar; in te vixi, in te moriar, pro salute tua, ô homo, quisquis es. Amen.

28. Baju-

28. Bajulatio Crucis.

Bajulans ſibi Crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum. *Joan.* 19. *v.* 17.

Aſſe-

Affectus pii, & Proposita.

ECce vir dolorum, novissimus virorum, filius hominis, filius Dei, vermis & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis; ah humiliatus est nimis!

Quid superbis, ô homo; non homo, sed pulvis & cinis, quid superbis? Quid deliciaris, & gaudes? Dic putredini: pater meus es; & mater mea, & soror mea, vermibus. Risum reputa errorem, & gaudio dic: quid frustra deciperis?

Ecce Deus tuus circumvallatur ærumnis, & hominum pedibus conculcatur.

Et tu contrà, ô homo, animi nimis pusilli, nimiúmque dejecti, dum foris pugnæ, dum intus timores, quid percélleris, quid turbaris? Quid humi jaces? Ad te in terra adrêpit Dilectus tuus, & suavissimè insusurrat auribus tuis:

Noli timere, fili mi, ego de tuo fui trepidus, tu de meo esto securus; ego cécidi, ut tu stares; ego pondere peccatorum tuorum pressus fui, ut omni onere levareris; ego sustuli peccata tua, noli timere. Hæc te, ô bone Jesu, in sacra Arâ jacentem, mihi dicere audio, & obedio, Amen.

29. Primus lapſus ſub cruce.

In loco ad occaſum vergente Chriſtus in terram ſubsîdit. *Adrich. in deſcript. Jeruſ. n.* 118.

Affectus pii, & Proposita.

O Tristissima Matrum, te adjurat anima mea, & qualis est, inquit, unigenitus tuus, qui occurrit tibi? & dicis illi: Unigenitus meus candidus, & rubicundus; sed non illo colore ad miraculum amabili, sed flebili supra omnem modum.

In horto enim Gethsemani candidus sudore, rubicundus cruore. Apud Caipham albo linteo oculis velatis: apud Annam genis alapâ cruentatis.

In Aulâ Herodis indutus veste candenti: in Prætorio Pilati purpureâ. In ingressu ejusdem Prætorii toto corpore candidus; in egressu omnibus membris sanguinolentus. Et jam obviàm mihi factus, solâ innocentiâ est candidus; alioquin toto corpore purpuratus. Talis est unigenitus meus, ô Filia Jerusalem, & ipse est Dilectus tuus.

O Dilecte mi, qui etiam in Sacrificiis nostris inter albentia lilia ac rubentes rosas; inter candidas hostias, ac vina rubra; inter alba purpureáque *Paramenta* conspiceris; da mihi de peccatis meis semper erubescere, & in sanguine Agni supra nivem dealbari, Amen.

30. Virginis Matris occurſus.

Prout traditum eſt, mœſtiſſimo Filio mœſtiſſima Mater occurrit. *Adrickom. ibid.*

Affectus pii, & Proposita.

DOmine mi Rex, in cruce ferendâ te sequi, tibi servire desidero. Siquidem te sequi dominari est, tibi servire regnare. Utinam ergò verè dicam: Servus ego, solùm tuus, tu Dominus meus.

Non enim omnes ausi sint dicere, solùm servus tuus ego sum: nam plures dominos habent. Venit *Ambitio*, & dicit Meus es; quia toti honoribus inhiant. Venit *Luxuria*, & dicit Meus es; quia in omnem voluptatem projecti. Venit *Avaritia*, & dicit Meus es; quia injusta lucra sectantur. Venit *Ira*, & dicit Meus es; quia non nisi vindictam spirant. Venit *Gula*, & dicit Meus es; quia epulantur quotidie splendidè. Veniunt omnia vitia, & singula dicunt, Meus es. Qui tot Dominos habent quàm multorum servi sunt; quot onera, quot juga, quot cruces tolerant, & heu quàm amaras, quàm graves!

O si ego tali emancipatus vitiorum servitute, accurram ad Aram tuam, mi Domine JESU, jugúmque suave, & onus leve, id est, crucem tuam amplectar! Tu solus Dominus meus, & ego servus solùm tuus. Amen.

31. Si-

21. Simon Cyrenæus.

Invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem; hunc angariaverunt, ut tolleret Crucem ejus. *Matt.27.v.32.*

Affectus pii, & Proposita.

QUis olim clamavit; ostende nobis faciem tuam, & salvi erimus? Non tantùm Domini facies mihi ostensa, sed data; numquid non in salutis certum pignus, atque eximium monumentum? Ita loquitur pia *Beronice*, & pergit loqui:

O mi Creator, ô mi Redemptor, quantùm tibi debeo! Opus utriusque mirabile, & amabile; sed hujus magìs. In primo enim opere me mihi dedisti, in secundo te; & ubi te dedisti, me mihi reddidisti. Data ergo & reddita, me pro me debeo, & bis debeo; quidnam jam tibi retribuam pro te? etsi me millies rependere possim, quid sum ego ad te? Minùs quàm guttula ad Oceanum, arenula ad universum, monumentum ad æternitatem. Perennem ego beneficii istius memoriam servabo in sindone istâ.

O anima mea, quantùm tu tuo Redemptori debes, qui sui memoriam non in mortuo linteo, sed vivâ Hostiâ reliquit; ubi non exanimis facies, sed corpus ejus integrum continetur! O Domine, quia solvendo non sum, te tibi reddo, & me millies tibi, Amen.

32. Veronica.

Hæc Matrona ſanguinolentam Chriſti faciē ſindone ſuâ expreſ-ſit, ut paſſim notum. *Adrichom. in deſcript. Hieruſ. n.* 118.

Affectus pii, & Proposita.

PAtientissime Salvator, hîc iterum labens, & humum cruentans, exhibes an imaginem, an medicinam peccatoris recidentis, séque pristino peccatorum tabo, ac sanguine inquinantis? Amantissimè illi dicis: *Transiens per te, vidi te conculcari in sanguine tuo, & dixi tibi cùm esses in sanguine tuo: Vive. Dixi, inquam, tibi; Vive. Expandi amictum meum super te, & operui ignominiam tuam: & juravi tibi.* Vivit Dominus! quia nolo mortem peccatoris, sed magìs ut convertatur & vivat.

Surgam ergò, *& ibo ad Patrem meum, & dicam ei: Pater, peccavi in cœlum & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis!*

Et ecce inclinati sunt cœli, & melliflui facti sunt. Misericordiâ motus Deus meus descendit ad Altare istud; venítque in occursum meum, & osculatur me osculo oris sui. Ad cor deinde loquitur, ac dicit mihi: Remissa sunt tibi peccata tua; jam ampliùs noli peccare. Da mihi, Domine, hanc gratiam; sed gratiam efficacem. Amen.

33. Secundus lapſus ad portam.

Ad portam Judiciariam iterum cadit. *Adrichom. ibid.*

Affectus pii, & Proposita.

VIs, Domine, me flere; jubes me flere peccata mea, & meorum. Ad sacrum Altare, velut ad asylum, reus accurro, & ante illud toto corde prostratus exclamo:

Heu, heu, peccavi! *Tibi soli peccavi*, Deus meus, qui potentiam tuam infirmitate, sapientiam ignorantiâ, bonitatem malitiâ offendi. *Tibi soli*, qui ex indole tuâ omnem iniquitatem odio habes: qui solus etiam nôsti pro gravitate suâ æstimare peccatum. *Tibi soli*; quia leges tuas transgrediendo, tibi Legislatori præcipuè injurius fui: quia èt omnis proximorum læsio, te eorum ferit Auctorem. *Tibi soli*, qui peculiaribus favoribus prævectus, gratiísque cumulatus, pro tot bonis tot mala retribui. *Tibi soli*; quia animo, corpore, rebus externis iniquè egi. Quia insuper tu, DEUS meus, & Accusator es, & Testis es, & Judex es: Accusator, quem toties & tam graviter læsi; Testis, in cujus oculis singula patravi; Judex omnium, etiam minimorum. Precor ignosce, qui solus potes peccatis ignoscere, peccatis mederi. Ignosce, ô Deus, Deus salutis meæ. Amen.

34. Filiæ Jeruſalem flentes.

Filiæ Jeruſalem, nolite flere ſuper me, ſed ſuper vos ipſas flete, & ſuper filios veſtros. *Luc*. 23. v. 28.

Affectus pii, & Proposita.

EN cadit per quem cuncti ſtant; infirmatur per quem omnes roborantur ; in terrâ Deus jacet, per quem homines eriguntur in cœlum. O dulcedo mea, quot amaritudinibus; ô gaudium meum, quot lacrymis ; ô ſanitas mea, quot vulneribus; ô vita mea, quot mortibus obrúeris! Prodigia ſunt iſta.

Non minora ſuccedunt: incipiunt cœli inhorreſcere, terra contremiſcere, Templi velum dividi, ſepulcra concuti, lapides conteri, elementa omnia commoveri.

Quid tu peccator? tu prodigioru m omnium longè es maximum, qui in rerum omnium motu manes immotus ; in communi elementorum ſenſu inſenſatus ; in ſaxorum fractione non ſcínderis ; in rerum animâ carentium vitâ, es mortuo ſimilis.

Si quid tamen in te vitæ melioris ſupereſt, in terram prorue, Patrem cœleſtem obteſtare, ut illum ſanguinem humi fuſum, eundémque, qui in quotidiano Sacrificio ipſi offertur, audiat pro te benignè loquentem; ut totus movearis, & convertaris. Amen.

35. Ultimus lapſus.

Ad montem Calvariæ ſub Cruce proſternitur. *Adrichom. in Deſcript. Hieruſ. n.* 118.

Affectus pii, & Proposita.

AFflictæ animæ meæ loquitur Dilectus meus, & dicit; *Vide si est dolor sicut dolor meus:* ad funestum Calvariæ montem pro te adrêpens, gravi onustus trabe, coronâ spineâ confixus; post mille gemitus, post sanguineum sudorem, post amaras lacrymas, post plures lapsus, post cruentos gressus, pallorem mortis præ me ferens, extremum spiritum traho.

Vide si est dolor sicut dolor meus: post vitam innocenter transactam; post plurima patrata prodigia; post innumera in homines merita; nullo jure ac lege servatâ, in ipso ætatis flore damnatus sum: póstque exhaustas crebris verberibus vires; post hiantia à capite ad imos pedes vulnera; in conspectu infinitæ multitudinis, mihi vestes crudeliter extrahuntur; vulnera fœdè innovantur; atque inter sceleratos morituro pro omni solatio fel offertur.

Vide si est dolor sicut dolor meus: mihi hoc identidem ingeminat Dilectus meus, præsertim dum inops solatii sacram Mensam accedo; nec aliud solatium peto, Amen.

36. Extractio vestis, & fellis oblatio.

Hîc tunica illius extracta. *Adrichom. ibid.*

Dederunt ei bibere vinum cum felle mixtum. *Matth. 27. v. 34.*

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

I*Ndica mihi; quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie?* Hoc sæpenumerò rogas, dum ante meridiem domum illius invisis, ipsóque páſceris.

Indico ego tibi nomine ejus; quis ſit accubitus illius, & ſimul índico quis ſit tuus. Lectus ejus humi ſtratus eſt, in ignominiæ loco; tu *lectum honoris* & locum ſublimem ambitiosè quæris. Accubitus ejus inter infames latrones; tuus inter honorifica, & ſtatu tuo majora conſortia. Jacet is inter opprobria, atque ludibria; tu ſtas inter gratulationes & plauſus.

Rurſum índico tibi, ubi cubet ille in meridie. Illius in paupertate, imò in nuditate cõmoratio; tua in luxu, & abũdantiâ veſtium. Illius thalamus quàm durus in ſpinis eſt! tuus quàm mollis in plumis eſt! illius manibus ac pedibus parantur crudeles clavi: tu manibus, pedibúſque quid agis? Illius exhauſtum vulneribus corpus nullâ quiete datâ projicitur in truncum Crucis; tu poſt exiguos labores omne ſolatium petis. Dic jam; non tantùm volo nôſſe accubitum Dilecti, ſed èt imitari. Amen.

37. Humi crucifixio.

Poſtquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariæ; ibi crucifixerunt eum. *Luc. 23. v. 33.*

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

VEni, accurre, Oriens, Occidens, Septemtrio, Meridies. Ecce panditur Terra Sancta, beati pedes, venerandæ manus, benigna brachia, amabile pectus.

Eja quisquis es, humi te projice, & hunc adora, quia Deus est: hujus pedes osculare, quia Summus Pontifex est: hujus manus prehensa, quia Dominantium Dominus est: in brachia hujus involа, quia Pater est: in hujus pectus incumbe, quia Sponsus est.

Inspice vulnera pendentis, viscera miserentis, sanguinem morientis, pretium redimentis. Hæc quanta sint cogita, hæc in statêra tui cordis appende; ut totus tibi figatur in corde, qui pro te totus est affixus in Cruce.

Illud spectaculum quondam Christus uni Solymæ, & semel cruentus exhibuit; idem omnibus mortalibus, & locis innumeris quotidie exhibet incruentus. Sedebo igitur ad hos pedes cum Magdalena; palpabo has manus cum Thoma; pendebo sub his brachiis cum pio Latrone; recumbam in hoc pectore cum Joanne. Amen.

38. Suspendium in Cruce.

Stabat juxta Crucem JESU Mater ejus. *Joan. 19. v. 25.*

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

O Myrrhæ fasciculum venerabilem, myrrhæ primæ, myrrhæ probatissimæ! Ad expiationem peccatorum, quibus me abundare; & ad cumulum meritorum, quæ mihi deesse cognosco, hunc ego fasciculum inter brachia mea excipiam, & inter ubera collocabo, collectum ex omnibus anxietatibus, amaritudinibus, conviciis, sputis, colaphis, subsannationibus, exprobrationibus, flagellis, spinis, clavis, horúmque pluribus, quæ Dominus meus mei amore toleravit.

Hunc myrrhæ tam charum fasciculum, omnis Crucifixi amator, de principatu tui pectoris, nec ad horam, patiaris avelli. Amara illa omnia, quæ pro te ille perpessus, alto animo retine, & assiduâ meditatione perpende. Utinam in meditatione ista exardescat ignis doloris, ignis amoris; & verè dicas: O *beatum incendium, amare Dei filium*, & Dei filio condolere!

Tum verò vel maximè exæstua, & totus accéndere, cùm divinus Amor, id est, Dominus ille tuus ex Arâ ad te convolat, labiis insidet, cor occupat, animam totam adurit. Amen.

39. Exceptio in ſinum Matris.

E Cruce depoſitus gremio materno excipitur. Etiamnum is locus oſtenditur. *Adrichom. in deſcript. Hieruſ. n. 255.*

Affe-

Affectus pii, & Proposita.

ASpicio hoc ſacrum Depoſitum priuſquàm ſepulcro condatur, idémque redivivum, antequam ex Altari ad me deferatur, & exclamo : Ecce quomodò amavit me! Dedit genas vellentibus ; faciem conſpuentibus; capillos extrahentibus ; corpus percutientibus ; caput coronantibus ; humeros crucem imponentibus ; manus pedéſque perforantibus.

Ecce quomodò amavit me! Quando unicâ guttâ ſudoris , unicâ lacrymulâ , greſſu, gemitu, ictu oculi, voluntatis actu me redimere potuiſſet ; ah! quot guttas ſanguinis, quot lacrymas, greſſus, gemitus, horas, dies, annos impendit!

Ecce quomodò amavit me ! Omne paſſionis tempus vocavit *horam*; Oceanum ærumnarum vocavit *calicem*; paratiſſimus pro me, non tantùm ſemel, ſed millies in horto; jacêre, pro tribunalibus ſtare, per vias rapi , in cruce pendêre.

Et cui tuum tu impendis amorem? An huic rei N? an illi N? vel iſti N? Væ mihi ſi ampliùs fecero! Te ſolum, ô Amator mi, amabo te ſolum. Amen.

40. Sepultura.

Posuit eum in monumento, quod excisum de petra. *Marc.* 15. *vers.* 46.

O Amator Jesu, perpetuò pro te Sacrificati, en quanta opportunitas honoris & amoris ejus propagandi, non modò in familia tua, ſed in Carceribus; Noſocomiis, Cœnobiis; in Navibus, Scholis pauperum, Oppidis: denique inter Dominos Paſtores, Confeſſores, Catechiſtas, &c.

AD MAIOREM DEI GLORIAM.

